



# National Cursillo Movement

National Cursillo® Center • P.O. Box 799 • Jarrell, TX 76537 • 512-746-2020 • Fax 512-746-2030 • [www.natl-cursillo.org](http://www.natl-cursillo.org)

## SỨC THUYẾT PHỤC

Nguồn: *Buổi Hội Thoại kỳ thứ nhất tại Cala Figuera*, Tổ Chức Eduardo Bonnín Aguiló (FEBA)<sup>1</sup>. Bản dịch hiệu đính của cuốn sách này trình bày *Những ngày suy niệm về Đặc Sủng Nền Tảng Cursillo được tổ chức ở “The Porciúncula” tại Palma de Mallorca*, vào dịp kỷ niệm 50 năm *Khóa Cursillo Cuối Tuần Đầu Tiên* diễn ra ở Cala Figuera- Santanyi, trên hòn đảo Mallorca tại Tây Ban Nha vào tháng 8 năm 1944.

Bạn là ai và bạn đến từ đâu? Đây là cách mà Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã bắt đầu ngày Ultreya Thế giới đầu tiên được tổ chức ở Rôma. Đây là cách ngài mở đầu bài diễn văn của mình dành cho các cursillistas đến từ khắp mọi nơi trên thế giới.

Bạn là ai và bạn từ đâu đến? “Cursillo trong Kitô giáo: đó là một từ ngữ quen thuộc thông qua trải nghiệm”, ngài nói, “từ ngữ đó ngày hôm nay đang đi qua khắp nơi trên thế giới với sự công nhận và hoàn toàn chấp nhận”.

Đó là một cột mốc lịch sử quan trọng vì Cursillo trong Kitô giáo, được khai sinh ra ở Mallorca dưới một cái tên khác, thực sự đã được bắt đầu bởi những người ở Mallorca, những người mang trọng trách, có thể nói như vậy, vì họ đã tìm ra phương pháp để bắt đầu Phong Trào Cursillo.

Hội đồng Quốc gia Thanh Niên Công giáo tiến hành tại Madrid, lúc ấy đang làm việc cho một cuộc vận động trên toàn quốc ở tất cả các giáo phận của Tây Ban Nha, cũng không biết điều gì sẽ xảy ra trên hòn đảo nhỏ này, lạc loài giữa biển Địa Trung Hải, và trong Khóa Cursillo, trong khi tại các giáo phận khác ở Tây Ban Nha, các cuộc hội thảo khác đã được tổ chức với mục đích đưa một trăm ngàn thanh thiếu niên đang sống trong Ân Sủng của Thiên Chúa, tham dự một cuộc hành hương đến Santiago de Compostela; Ân Sủng là chủ đề chính.

Chủ đề được dựa trên thông điệp của Đức Giáo Hoàng Piô về Nhiệm Thể Chúa Kitô và có một loạt sách mà chúng tôi đã có, từ dễ hiểu nhất như “Hãy sống cuộc sống của bạn”, cho đến những quyển khác như “Ân Sủng và Vinh quang”. Chủ đề là Ân Sủng, nhưng họ không bao giờ có thể đoán trước được điều gì sẽ xảy ra, bởi vì một khi cuộc hành hương đến Santiago chấm dứt vào năm 1948, một sự lặng ngắt như tờ bao phủ trên khắp các giáo phận đã hoàn thành chuyến đi đến Santiago khi các thành viên đã trở về cuộc sống bình thường của họ.

Nhưng những Khóa Cursillo [Công giáo tiến hành] mà ban đầu được xúc tiến bởi người dân ở Madrid, đã được biến đổi ở đây (tại Mallorca) theo quan điểm và nội dung riêng của họ. Và đó là sự thiếu sót, mặc dù là một sự thiếu sót may mắn, của những người lãnh đạo Thanh Niên Công giáo tiến hành. Hoạt động Công giáo tiến hành lúc bấy giờ đang tận hưởng khoảnh khắc có ý nghĩa nhất, vì mang chức vị tông đồ chính thức của Giáo Hội, liên

<sup>1</sup> <http://www.feba.info>

kết chặt chẽ với giáo quyền và trong đó một số lãnh đạo là các thanh niên địa phương. Trong số các lãnh đạo địa phương này, có chủ tịch của họ, không ai khác hơn, còn ai khác hơn? – Chính là Eduardo Bonnín.

Eduardo Bonnín đã đóng góp trực quan mà ông đã có được trong tám năm phục vụ trong quân đội của mình, với bài thuyết trình mà ông đã viết, bây giờ được gọi là bài Rollo, Nghiên cứu về Môi trường. Nó đã chứng minh tuổi trẻ của Tây Ban Nha lúc ấy là như thế nào, cái được gọi là Công giáo Tây Ban Nha, vốn là “ánh sáng của Tintero” và “cái búa cho tất cả các dị giáo” (đây là những lời diễn đạt trong những năm đó). Eduardo đã nhìn thấy sự khác biệt giữa một Kitô giáo theo nghi thức và một Kitô giáo thực sự và trên một sự pha trộn hài hòa được mang vào từ Madrid để tiếp sức sống cho các Trung tâm Công giáo tiến hành (chúng ta nhớ rằng Trung tâm Công giáo tiến hành là một cái tên nguyên thủy của một rollo mà bây giờ được nhắc đến là “Kitô giáo trong Thực Hành” và chủ đề chính mà bây giờ được gọi là “Giáo dân trong Giáo hội” thì trước đó là “Công giáo tiến hành”, với kiềng ba chân của nó: Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo). Thông qua sự can thiệp, thiên tài của Eduardo Bonnín, một quan điểm mới đã được mở ra theo cách mà khi cuộc hành hương quy mô đến Santiago đã diễn ra một vài năm sau đó, một tờ báo của Madrid tên là “Signo” (Dấu chỉ) trích dẫn, “Ít ra là ở Mallorca, lửa của Santiago đã không bị tắt, bởi vì ở đây chúng tôi đã tiếp tục với ‘Cursillo của sự chinh phục’, sau đó Đức Giám mục Hervás đã đổi tên thành “Cursillos trong Kitô giáo”.

Đây là lịch sử của chúng tôi và nó có nghĩa là, vì chúng tôi là những người đầu tiên, và các khóa Cursillo cuối tuần cũng là các khóa đầu tiên, nên hiệu quả và hiệu lực của nó đã gây ra sự ngạc nhiên và nó thậm chí có vẻ kỳ lạ. Tất cả đều nghe có vẻ kỳ lạ; chúng tôi đang sống trong một Kitô giáo dựa trên xã hội học nhiều hơn là cá nhân hoá, có nhiều người được rửa tội nhưng lại có ít người cải hóa. Có lẽ nhiều người đã được học giáo lý nhưng họ lại không được thuyết phục. Một lớp giáo sĩ được đào tạo theo một phương pháp giảng dạy mới, theo phái Tân Kinh Viện; những luồng tư tưởng canh tân trong thần học đến từ Trung Âu, ngoại trừ Rôma, cho dù luôn cảnh giác với mọi đổi mới, đã nói về thần học mới, nhưng trong thực tế, tư tưởng của họ vẫn được bám chặt vào Kitô giáo, nhưng đó là Kitô giáo nguyên thủy, không phải là một Kitô giáo mới.

Nhưng Mallorca vẫn tiếp tục tiến bước và cùng với Eduardo, có một số linh mục, Cha Seguí và Cha Sebastian Gayá, người lúc khởi đầu là Cố vấn Giáo phận về Công giáo tiến hành của St. Eulalia, cuối cùng trở thành Cố vấn Giáo phận của giới trẻ. Khi Giám mục Hervás, người đang còn trẻ và cấp tiến đến đó, Eduardo đã cố gắng để Ngài quan tâm đến Cursillo và nhận ra những thành quả mà nó đem lại.

Vì vậy, có nhiều ngày tháng tôi đã giữ trong đầu mà không muốn quên, không chỉ là ngày sinh nhật của tôi, ngay ngày đó bây giờ tôi cũng muốn quên vì con số lên quá cao rồi. Ngày tôi được truyền chức tôi không muốn quên, và một ngày nữa là vào tháng tám năm 1950, lúc ấy tôi thực sự cũng không biết mình sẽ làm cái gì. Nhưng tôi tin vào Juan Capó, một người bạn thân – cũng là vị linh mục đã dẫn chúng tôi vào chủng viện - một người bạn tốt, khôn ngoan, có tinh thần tông đồ, với đầu óc thông minh, một nhà thần học giỏi, và là

người mà vì sự hết mực quan tâm và khôn khéo của cha Sebastian Gaya, đã được đặt bên cạnh ngài, trước là phó cố vấn và sau đó là cố vấn.

Tôi thực sự không biết tôi đang làm gì nhưng tôi đã chấp nhận, và trong khi ở Rôma, tôi thường nhận được Tạp chí “Proa”, bản tin chính thức của chi nhánh Thanh Niên Công giáo tiên hành ở Mallorca, tờ báo tôi hay đọc để biết những gì xảy ra trong khi tôi vắng nhà. Tôi nhớ là vào năm 1946, tôi đã đến để đem sức sống mới cho một số thanh thiếu niên đã tham dự một Khóa Cursillo (Công giáo tiên hành) ở Puig, San Salvador, nhưng lúc đó tôi không biết khóa Cursillo là gì; Tôi đi chung với Cha Bartolomé Miguel vì một người anh/em của cha ở trong khóa Cursillo đó.

Và bây giờ sau khi đọc lại một số tạp chí “Proa” cũ tôi đã nhận thấy rằng các chủ đề lúc đó, ít nhiều cũng giống như các chủ đề bây giờ, mặc dù với một số tên đã thay đổi, nhưng phong trào lúc đó cho dù đã được cách mạng hóa, được thảo luận và tranh cãi, vẫn chưa thực sự được hình thành.

Trong khi đó, ở Rôma tôi vẫn nhận được tạp chí “Proa”. Có một số bài bình luận trong đó về chủ đề hành hương; các giai đoạn khác nhau và các kiểu du hành của người hành hương; cũng có một số bài do Juan Capó viết, với một bản đồ của Mallorca đang bùng cháy, giống như những khu rừng của Tây Ban Nha vào mùa hè đó. Khi tôi đang học giáo luật ở Rôma, tôi nghĩ, “Nhưng, chuyện gì đang xảy ra ở Mallorca? Cái gì đang nóng bỏng?” Với mong muốn được ở đó, nên khi tôi đến, tôi đã thấy một phong trào mới mạnh mẽ đang xâm nhập vào môi trường và đang được thảo luận, đó là một dấu hiệu tốt, đã xuất hiện.

Vào tháng tám, tôi vào dạy trong chủng viện như là một giáo sư và tôi nghe thấy những giáo sư khác nói với nhau, “Đây là điều mà giới trẻ đang làm; sự nhiệt tình của họ chỉ là sự sôi nổi trong chốc lát, nó sẽ chỉ kéo dài từ bây giờ cho đến Giáng sinh thôi”.

Dù sao, tôi cũng tin tưởng những người đã nói chuyện với tôi về Cursillo và tôi đã tham dự một khóa. Kinh nghiệm đã rất là xác thực. Điều mà tôi không biết lúc đó là tôi sẽ không giống như nhiều người khác tham dự một khóa cuối tuần Cursillo, họ thích nó, hiểu nó nhưng lại không chấp nhận hoặc bỏ lơ nó. Tôi đã không thể rời bỏ Cursillo từ lúc đó. Tôi đã không thể lơ là nó, bởi vì tôi đã gắn gũi với những người tường tận, là người tiên khởi, và là những người chịu trách nhiệm về cái mà ngày nay, trong Giáo Hội và trong thế giới, là Phong Trào Cursillo. Tôi biết ơn khóa Cursillo, đó là một ngày không thể quên được, bởi vì chắc chắn phong trào Cursillo đã bỏ ra rất nhiều công sức, nhưng sự hài lòng thì lớn hơn, và những kinh nghiệm là Kitô hữu của bạn được phong phú thêm, và trong trường hợp của tôi là một linh mục, thì còn nhiều hơn nữa.

Phong trào, do đó, được hỗ trợ bởi những người sáng lập và cũng được hỗ trợ bởi một vị giám mục, một người chưa bao giờ sáng lập phong trào bởi vì tâm tưởng của ngài không hòa hợp với nó, nhưng là một vị giám mục có tinh thần tông đồ và bị xúc động bởi những gì ngài đã được kể về nó, và bởi các cuộc trò chuyện của Eduardo trong đó anh cứ nói và lại nói ...

Phong trào mới cần có sự chấp thuận của Đức giám mục. Đức Giáo Hoàng Piô XII luôn viết, “không chấp nhận bất cứ phương pháp hay phong trào nào mà không có sự chuẩn y của vị giám mục”. Phong trào đã được sự chú ý của Đức Giám mục Hervás và ngài đã trả lời: “Sao? Tôi sẽ chúc lành cho phong trào ấy không chỉ bằng một tay, mà cả hai tay”.

Đây mới chỉ là một phần lịch sử của chúng tôi, nhưng rồi đêm tối đã đến, một đêm đen tối, giống như đêm tối mà thánh Gioan Thánh Giá đã nói. Nó đã xảy ra cho Mallorca, nhưng đêm đen tối đã không trở thành đêm buồn của “Otumba” ở Mê tây cơ, (khi quân đội Tây Ban Nha bị đánh bại bởi những người Aztec), nhưng đó là một đêm tối tăm, trong đó có những ý kiến được nêu lên bởi những người đã nghĩ rằng Phong Trào Cursillo trong Kitô giáo là một điều gây ra sự mất đoàn kết, rằng nó không tương xứng với các quy định của Công giáo tiên hành và hậu quả là Đức giám mục Hervás được chuyển đến Ciudad Real. Và tại sao ngài lại được chuyển đến Ciudad Real? Khi đại diện ngoại giao của Tòa Thánh nói với ngài rằng ngài sẽ được chuyển, ngài đã nhận xét “Tôi có một chủng viện mà tôi chưa hoàn thành xong, một chủng viện mới, và tôi còn có nhiều công việc khác” ... và ngài đã phê bình về quyết định này, nhưng cuối cùng thì họ đã nói với ngài về nguyên nhân thực sự: “Này Đức Giám mục, chúng tôi đã chuyển ngài là vì chúng tôi muốn xem Cursillo trong Kitô giáo là gì”, và ngài đã trả lời, “Nếu vì lý do đó, tôi sẽ đi ngay lập tức, nhưng tôi xin báo cho ngài biết, thưa “Đức Khâm Sứ”, rằng bất cứ nơi nào tôi đến, Phong Trào Cursillo sẽ có ở đó.”

Ngài (Giám mục Hervás) đã can đảm nói với đại diện của Đức Giáo hoàng rằng bất cứ nơi nào có ngài thì sẽ có Cursillo. Vì thế, khi ngài (giám mục Hervás) yêu cầu tôi đến đó với ngài, tôi đã nói: “Và tại sao con phải đi?” Một trong số những điều ngài nói với tôi, “Bởi vì tôi muốn giới thiệu Khóa Cursillo ở Ciudad Real sớm nhất có thể”. Sau đó, một khoảng thời gian không quá dài đã đến Mallorca, một thời gian gần như của đêm đen tối và im lặng.

Nhưng chúng tôi đã không dừng lại vì mọi sự đều là do ý Chúa, Ngài an bài mọi sự. Từ miền trung của Tây Ban Nha, các anh em của Đức giám mục, các giáo sĩ trẻ trong Hội đồng Giám mục, khi nhìn thấy sự khiêm tốn của Đức Giám mục Ciudad Real, lúc đó gọi ngài là giám mục của Cursillo, mặc dù ngài không phải là giám mục phụ trách giáo phận nơi Cursillo được khai sinh. Ngài tuyên bố trong lá Thư Mục Vụ mà ngài đã viết để bảo vệ Phong trào Cursillo; Đúng là một bức thư mục vụ! Nó rất là chi tiết! Chỉ cần nhìn mà chưa đọc, người ta cũng sẽ nói rằng đức cha đúng. Từ đó, chính các giám mục đã bày tỏ tình liên đới với ngài bởi vì họ thấy ngài đã bị chơi xấu và vì thế mà ngài đã phải viết thư mục vụ để bảo vệ Phong Trào Cursillo, và từ đó không chỉ Hội đồng giám mục Tây Ban Nha, mà cả các vị giám mục Hoa Kỳ, đã biết rằng Phong Trào Cursillo được hỗ trợ bởi một vị giám mục rất chính thống và có nền tảng tín lý vững chắc, và các giám mục châu Mỹ, khi nhìn thấy công việc nghiêm túc này, cũng muốn Cursillo được tổ chức tại các nước của họ nữa.

Khi đến Mê Tây Cơ vào năm 1960, tôi đã may mắn (ôi chao, các giám mục ở Mê Tây Cơ, họ là những thiên thần! không phải vì họ là giám mục, nhưng vì họ là người Mê Tây Cơ,

chỉ cần nói như vậy, họ là người Mỹ Tây Cơ), khi tôi đến và họ nói với tôi rằng tôi sẽ phải nói chuyện với nguyên cả hàng giám mục, với Hồng y Garivi cùng với bảy mươi hay tám mươi giám mục ở đó, tôi mới ở lứa tuổi ba mươi, và là một giáo sĩ bé nhỏ đến từ các giáo phận của Tây Ban Nha.

Tôi tự nhủ: “Đây sẽ là một cuộc thâm vấn cũng giống như cách họ thâm vấn Joan of Arc”. Nhưng không, họ rất dễ thương, dễ thương đến nỗi rút cục cái mục đích sau hết và cuối cùng của cuộc họp đó là Văn phòng Điều hành Quốc gia đầu tiên của Cursillo trên toàn thế giới đã được hình thành. Mỹ Tây Cơ rất xứng đáng với điều đó; Tôi vẫn còn những kỷ niệm về Ultreya lần thứ 13 ở Tampico. Thật tuyệt vời! Thật đặc biệt! Những tiếng nói! Những con tim! Một sự thuyết phục! Lúc đó, tôi nói, “Lần này tôi đến đây một mình, nhưng Phong trào Cursillo, cũng giống như Công giáo tiến hành, là một phong trào giáo dân”, và vì tôi được mời trở lại năm sau, tôi phải ghi nhớ điều đó. Tôi đã đến đó vào năm sau, nhưng không đi một mình, tôi đã cùng đi với một người biết nhiều hơn về Cursillo trong Kitô giáo và là một giáo dân. Năm sau nữa, tôi đã được hỗ trợ bởi Eduardo Bonín, người mà từ lúc đó đã đi khắp nơi không ngừng nghỉ. Có đôi lúc tôi nói với Eduardo, “Anh lúc nào cũng trên đường đi, anh đi Canada, Hàn Quốc, chỗ này rồi chỗ kia.” Và anh ta trả lời tôi: “Nhưng Don Francisco à, không có gì phải hoang mang cả, tôi không đi bộ tới đó đâu”.

Tôi muốn nói điều này với bạn như là một lời mở đầu, họ đã thuyết phục tôi, họ đã thuyết phục tôi vào năm 1950 và điều đó rất thuyết phục. Để thuyết phục không chỉ để chiến thắng cái đầu. Sự thật thì con người là một động vật có lý tính, nhưng không hợp lý, tiếp theo đó, người ta phải chiến thắng nhiều hơn là chỉ cái đầu, và điều này cũng được thể hiện trong Nghiên cứu Môi trường, người ta phải đoạt được trái tim của một người bởi vì trái tim là hạt nhân, là bản chất của một con người, và chúng ta sẽ không thuyết phục được một người nếu chúng ta không chiếm được trái tim của người đó. Và một con người, bỏ qua một bên bất kỳ định nghĩa triết học nào – con người là gì - bạn là ai, tôi là ai, con người, toàn bộ con người, toàn bộ con người chứ không chỉ là ở phần đầu, toàn bộ con người, con người là đầu, trái tim, cảm xúc, hành động, linh hồn, thể xác, mọi thứ mà con người là, đó là một người. Con người thông minh, tự do, thể chất, họ cảm thấy, họ khóc, họ cười, họ yêu, họ đấu tranh, đó là con người, đó là con người mà chúng ta phải thuyết phục.

Tôi thú nhận với bạn rằng họ đã thuyết phục tôi, tôi đến với Cursillo, tự đắc với những bằng cấp tôi có từ trường đại học, nhưng mà chúng cũng đã bị thuyết phục cùng với tôi. Tôi đã nghĩ thần học là một độc quyền thuộc về những người như chúng tôi là những người đã học hỏi về nó, nhưng cần thiết để thấy rằng khi tôi lắng nghe Eduardo Bonín, lúc đó đang chải mái tóc hoe vàng trẻ trung của mình, tôi nghe anh ta nói về nhiệm thể, không chỉ như một lý thuyết mà như là một điều đã được sống nơi đời sống của một người giáo dân, tôi đã rất đỗi ngạc nhiên và quên hết mọi bằng cấp mình có, tôi đã nhớ đến một trong những câu thơ mà tôi nhớ lại lúc đó:

Hãy nhìn cậu thanh niên mới ra trường  
với tua mũ màu đỏ và găng tay trắng  
khác với một người được bổ nhiệm  
đã được chấp thuận tại Salamanca  
bởi vì với tua mũ và bằng cấp của mình

chức vị giáo sư của mình, tiền thuê nhà và tiền bạc anh ta là một trong những kẻ đại ngốc.

Vì kiến thức làm tăng thêm những gì tôi biết, nhưng nó không gia tăng sự thánh thiện của tôi, cũng như vậy, nó không làm tăng thêm lòng sùng kính của tôi đối với Ngài. Ở đây chúng tôi cố gắng, để đi vào tâm của con người; là trái tim, và khóa Cursillo đã trình bày khá tốt điều này. Vì lý do đó, đôi khi có người lãnh đạo không biết rõ về các rollos; anh ta nói mọi thứ, từ bài rollo mở đầu của đêm đầu tiên: để lấp đầy đầu óc bằng những ý tưởng và trái tim bằng nhiệt huyết. Đây là những gì mà Phúc Âm đang cố gắng thực hiện; những gì mà Chúa Giêsu Kitô đã làm: Ngài đã chiếm được trái tim của những ngư phủ ở Galilê, những người đã bỏ lưới của họ vì Chúa Giêsu thành Nazarét đã nhìn họ với quyền năng và sức hấp dẫn của Ngài, với đôi mắt sâu thẳm của Ngài, đôi mắt đã nhìn thấu tâm can của những ngư phủ đó làm cho họ có thể bỏ hết mọi sự mà đi theo Ngài.

Đây là cách để rao giảng Tin Mừng, giống như Ngài, là nhìn thấy con người, thấy những lo âu của họ, con người thuần túy của họ, sự hân hoan, sự tự do của họ. Theo cách đó thì đây là điều cần thiết: lấp đầy đầu óc bằng những ý tưởng và trái tim bằng nhiệt huyết. Điều này bây giờ được diễn tả bằng từ ngữ chuyên môn là “hân hoan loan truyền” (kerygma). Nói cách khác, Kerygma là những gì đã được nói ngay từ lúc đầu, thậm chí từ trước năm 1949: sự hân hoan truyền đạt về những gì là Kitô hữu. Đây là điều mà các thần học gia châu Âu, như Hugo Rhaner, người viết thần học về rao giảng, đã nói. Tôi đã phải nghiên cứu tất cả những điều này vì tình yêu với Cursillo, để giúp Đức cha Hervás có đủ tư liệu cho lá thư mục vụ của ngài, nhưng đây là cách truyền đạt hân hoan về việc là Kitô hữu; chứ không phải là giáo dục về Kitô giáo. Vấn đề không phải là sự thiếu hiểu biết về tôn giáo; nhưng đó là vấn đề về “sống”. Nhiều người đến khóa Cursillo cuối tuần đã học hỏi về tôn giáo trong vòng bảy năm và vào lúc đó việc học giáo lý là chỉ bằng trí nhớ, và họ đã được dạy về giáo lý. Vấn đề không phải là dạy dỗ, tuy có thể với một vài người, nhưng đây không phải là vấn đề, vấn đề là chia sẻ niềm tin một cách thuyết phục, niềm tin vào Chúa Giêsu Kitô, người mà chúng ta gặp gỡ vì Ngài đã gọi chúng ta.

Ngài gọi chúng ta và từ đó chúng ta thấy con người và Thần Thánh gặp nhau như thế nào bởi vì bên này đã được bên kia đáp trả lại trong cuộc gặp gỡ này. Đó là lý do tại sao phương pháp của Khóa Cursillo lại có Lý tưởng là bài rollo giáo dân đầu tiên, bài này nghiên cứu về nhân loại ở mức độ “lý luận” triết lý. Điều đó bảo vệ con người là ai và nhân loại muốn gì ở mức độ con người, điều gì làm cho họ trở thành hình ảnh thu nhỏ của Sáng tạo: trở thành một con người, có sự thông minh, có khả năng để tiến bộ, điều gì làm cho họ cần có một cột trụ chính phù hợp với năng lực cuộc sống của mình. Đây là lý tưởng tuyệt vời như là một mẫu mực về các đỉnh cao mà cuộc sống của con người đang hướng tới, nó mang lại ý nghĩa cho cuộc sống. Đây là điều mà nhân loại đang tìm kiếm ở cấp độ lý trí, là những gì mà triết học đang tìm kiếm theo phương pháp của “chủ nghĩa nhân vị” và đây là điều Yakan gợi ý khi ông nói, “một con người có giá trị tuyệt đối và không thể được thuê làm việc như là một phương tiện bởi vì người đó mang giá trị tuyệt đối này đến cuối đời của họ”. Đây là những gì được tìm kiếm trong Chủ nghĩa bản chất Kitô hữu của Gabriel Marcel, và các thần học gia như Uber. Đây là điều mà tất cả những ai thúc đẩy cái gọi là “chủ nghĩa nhân vị” đã nói.

Chúng ta không dừng lại ở mức độ lý trí, vì một thực tế đơn giản là ở cấp độ cao hơn, điều mà Lời Chúa Kitô mang đến, bao gồm những kẻ thấp kém, bao gồm tất cả những gì là chân thật, là xác thực, là con người, chứ không phải điều ngược lại. Lý trí triết học thuần túy không thể bao gồm con người theo hình ảnh và sự đồng dạng với Thiên Chúa, và sẽ không bao gồm những khẳng định bắt nguồn từ ánh sáng của Lời Chúa Kitô. Vì vinh quang của Thiên Chúa không phải là điều làm tôi khó chịu, Vinh quang của Thiên Chúa là hình ảnh của một con người hoàn toàn sống động.

Chúng ta không thể giữ yên lặng về điều này trong Khóa Cursillo, chúng ta không thể đồng ý với chủ thuyết nhân văn của phong trào Khai Minh, (Khai Minh là một phong trào triết học của thế kỷ 18 được đặc trưng bởi niềm tin vào sức mạnh của lý trí con người và bởi những đổi mới trong học thuyết chính trị, tôn giáo và giáo dục) trong một chủ thuyết nhân văn mà không có gì liên quan đến Chúa Giêsu Kitô, bởi vì Nhân loại học là khoa học về con người và Thần học là khoa học về Thiên Chúa, cái này đến cái khác, con người tìm kiếm sự tuyệt đối sống động và cá nhân, và Thiên Chúa tìm kiếm con người trong Chúa Giêsu Kitô, Đấng vì chúng ta đã chết và được phục sinh. Hai thực tại này phải gặp gỡ nhau, và kết quả là trong Khóa Cursillo chúng ta nói đến Lý tưởng.

Nhân loại học ở mức độ lý trí và triết học được chấp nhận bởi mọi người và theo lẽ thông thường; và rồi sự mặc khải của Ân Sủng này, không phải là Ân Sủng của tân kinh viện, mà là một Ân Sủng nhân vị tính, một đường hướng mới để kết hợp với Thiên Chúa. Ân sủng này được định nghĩa là sự tự hiến của chính Thiên Chúa cho nhân loại, để làm cho con người có thể trở thành một người trong tất cả sự viên mãn của họ. Đây là điều chúng ta nói với một người đi dự Khóa Cursillo để họ thực sự cảm thấy mình được kêu gọi, thách thức, và điều này được thực hiện để người đó có thể gặp được chính mình trong buổi tối tĩnh tâm (trong bài suy gẫm đầu tiên) – một người như bạn đang làm gì ở một nơi như thế này? Bạn có hài lòng với chính mình không? Bạn có hạnh phúc với Ngài không? Trong bài suy gẫm tiếp theo, cuộc gặp gỡ với Chúa Kitô, điều mà sau đó chúng ta thấy được hiện thực trong khóa Cursillo và nó đạt đến đỉnh cao trong tiếng vỗ tay trước Chúa Thánh Thể ở cuối lễ bẻ mạch, nó luôn làm cho tôi xúc động. Chúng ta đã gặp gỡ Chúa Giêsu Kitô và Ngài đã thuyết phục chúng ta, không phải với những luận chứng mang tính lý thuyết, nhưng Ngài đã chiến thắng con tim của chúng ta, Ngài đã chiếm trái tim chúng ta. “Con người là người biết yêu thương”, thánh Augustinô thường nói như thế, và đó là những gì Chúa Giêsu Kitô đã thực sự ban cho chúng ta.

Tôi phải dâng lời cảm tạ Thiên Chúa về rất nhiều điều, mà cũng về Cursillo, vì tất cả những khó khăn mà chúng ta đã trải qua, và một cách nào trong số những khó khăn đó, tôi cũng đã góp phần của mình, nhưng tôi cũng tạ ơn vì tôi đã được gặp rất nhiều cursillistas từ khắp nơi trên thế giới. Tôi chính là người bảo đảm cho những gì đã đâm chồi trong những năm bốn mươi, đã nảy mầm ở Mallorca theo ý muốn của Thiên Chúa và trở thành hiện thực thông qua một số người kiên quyết đã được chọn; các giáo dân, linh mục và một giám mục, mỗi người theo ơn gọi riêng của họ.

Tôi cảm tạ Thiên Chúa vì các bạn chính là bằng chứng rõ rệt nhất về những gì chúng tôi đã nói từ trên những ngọn núi ở Mallorca, từ San Salvador ở Felanitx, từ Montesión de Porreras, từ St. Lucia ở Mancor; những gì chúng tôi đã nói về chinh phục thế giới là chính

xác, Chúa Giêsu Kitô đã đúng. Tin Mừng là cho thế giới và đó là những gì chúng ta muốn trao cho thế giới: chúng ta muốn chia sẻ Tin Mừng, không phải là dụ dỗ để theo đạo, hai điều này không giống nhau. Để giành được một người cho một dự án, một việc làm, một công việc, và để chiếm được trái tim của họ để họ có thể phát triển như một con người ở một nơi lịch sử và trong hoàn cảnh mà Thiên Chúa đặt để họ, nơi mà ý muốn của Chúa là họ sẽ thánh hóa và làm dậy men nơi ấy bằng sứ điệp của Chúa Kitô, là hai điều không giống nhau. Hãy Phúc Âm hóa, đừng bao giờ “dụ dỗ để theo đạo”; con người không thuộc về chúng ta, họ là của Thiên Chúa, của Chúa Giêsu Kitô, họ được tự do và, nếu chúng ta phục vụ họ, bằng cách đồng hành với họ bằng tình bạn của chúng ta, và đừng chỉ giới hạn sự chú ý của chúng ta vào lễ bế mạc, hay một lễ kỷ niệm, cũng không nên chỉ định một nhiệm vụ cho họ, chúng ta không giới hạn trong phạm vi giáo xứ, giới hạn của chúng ta là ngày Phán Xét; chúng ta có thể tìm thấy mình, nhiều bao nhiêu có thể, ở bên tay hữu trong niềm vui sướng và hạnh phúc nhất, bởi vì chúng ta đã tìm thấy ý nghĩa cuộc sống của mình khi sống trong nhận thức về sự hiện diện của Chúa Giêsu Kitô.

Ngợi khen Cursillo trong Kitô giáo, ngợi khen Cursillo trong Kitô giáo vì đã gieo hạt giống của sự thao thức, nhân tính và Ân Sủng, trong thế giới, và đã cho chúng ta, một bên là đau khổ, và bên kia là niềm vui. Ai còn nhớ những khó khăn đầu tiên bây giờ? Thiên Chúa sẽ giúp chúng ta làm nhân chứng cho thế giới để con người có thể yêu thương nhau, để có cái gì đó tốt hơn là thù hận, tốt hơn là ghen tị, tốt hơn là khủng bố, tốt hơn là buôn bán ma túy; có cái gì đó tốt hơn. Đó chính là Chúa Kitô! Ngôi Lời của Thiên Chúa, Thiên Chúa, con người, anh em, bạn hữu, bạn đồng hành trong một hành trình, vị cứu tinh, Đấng giải thoát, người làm cho chúng ta được tự do với sự tự do của con cái Thiên Chúa; chúng ta nợ điều này với Tin Mừng của Chúa Giêsu và với một phương pháp đã gần gũi với con người trong tâm tưởng của từng thời điểm, đã tỏ lộ trái tim của Thiên Chúa cho họ, một Thiên Chúa có trái tim rộng lớn như đại dương và trong đó mọi người chúng ta đều có thể trú ngụ.

Các anh chị em ở các quốc gia khác nhau, ước mong sao những cuộc Đàm thoại này trở thành cột chỉ đường, một cột mốc lịch sử trong cuộc hành trình của chúng ta, để chúng ta biết rằng chúng ta chiến đấu cho con người, cho nhân loại, cho Chúa Kitô, cho Giáo Hội.